

Şehr İ Terk

– DEMİRCİ · 26 Ağustos 2024

Şehr-i Terk

/
asaletine renk asarsın şehrin
ve aşka fıyakalı bir şiir
/

II

akan bir şelalenin sesini getirebildim ancak sana
şimdi çağlasa
kulağı olur bütün sağırın

ilk sakini benimdir bu kalbin
ölüm arkamdan gelir
bu sözcük sevimsiz, yalnız, pinti ve şapşal
dalgın bir şehre
içimde fırtınalar koptuğu yok
bağırıyorum da ondan

bütün gücüyle üstüme yığılmış şu denizi kaldır üzerimden
işte en az senin kadar inanmadım bende
kelimelerimin doğurduğu aşksız yalana

baharımda Sur'dan kalan pişmanlıklar
sonbaharımda kuyudan kalma tenhalıklar saklanır
kapıları yüzüme kapadığımda
bana âyâları ayrılıktan usanmış
ve fıyakasını kaybetmiş elleri kalır aşkın
kulaklarımdaysa
akan bir şelalenin çağlaması

hüzün kokulu bir serüvenin itidalini yaşıyorum
sabahın öpülmemiş alnında
gecenin tutulmamış ellerini buluyorum
yasaklanıyorum dupduru sulara
bulanık gözlerle bakmaya
denize bakmayı bilmeyenler
bir gün mutlaka boğulur
öyleyse ben ölüyorum

sahi
nedir ki aşk
bir martı ölüsüne tutulan yastan başka...!

hani her şaysız kalırsın ya
bilincini yitirmiş camekan yüzlü kavgaların ortasında
hani kıymetine yaklaşmış bir düş kapanır ya
inadına aşkın dizlerine
hani sığmaz da üzgünlük şehre
ve sana bulaştırır münafık yaralarından
hani çağrılarına cevapsız kalan
uykusu kaçmış bir tutam gece
çocuk yanına sığınmak ister ya
sırılsıklam avuçlarından
işte öyle

asaletine renk asarsın şiirin
o zaman

içine siyahça bir sus düşer artık aşk
eylül sarısı unutkanlıklar
kırmızıyı aşka keser

milyon kere hicazkar hıçkırıklara tutulur
martılar kalemimde
milyon kere maziye bulaşır
parmak uçlarımdaki öksüz yel
milyon kere aşk kalkar yüreğimden
ve kulağıma dert olur
uçuk
hasret yüzlü
hüzün asıllı çağlaman

öyle sevdim ki seni
unuttum senden sonra sevmeyi

ben bu masalda en çok seni sevdim
dediğin her şeyi olmayı beceremediğim
şehrimin düşlerime iliştirdiği
tükenmiş kandillerden arta kalan
hoyrat bir yıldırganın hoş geldin'idir belki
sen hiç kimsenin her şeyi olamadın
yakamı bırakmıyor şuh bir aşk
konuşamıyorsam susuyorum
kalabalık ölümlerimde yatıya kalan ucube masallar
sabıkalı kelimelerini bırakıyor
kuytu avuntularıma
ben bu şehirde en çok seni sevdim

şimdi sen
masalların ele verse de bu şehri
kulak yarası sözlerine kabuk bulur
kukla avuntularımda
gözlerini güzel taşı
ki onlar
yazısı kara günlerimin yadigarıdır sana

ya ben

aynalara bile sormadığım kendim
hiç kimsenin tutmadığı kör
duygulu ellerimi
siyahın aydınlığına doğru uzattım
ellerim
yoklukta

Sahi
Aşk
Neydi
Ankara'da...

demir-ci